Ч. 97 (13.045). Львів, пятниця 6. травня 1932. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 14·00 „
Піврічно 26·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Українці римо-католики.

(СТАТТЯ УКРАЇНЦЯ РИМО-КАТОЛИКА).

Від Редакції. Справа українців римо-католиків для нас незвичайно важна й одночасно болюча, бо здавен-давна занедбана. Всеж скорше чи пізніше — а тепер уже крайня пора! — треба нею основно занятися та полагодити її з користю і честю для української нації. З уваги на незвичайне значіння цієї справи даємо тут місце згорі названій статті українця римо-католика, а нашим діячам радимо взяти висловлені в ній думки під зрілу розвагу. З приємністю дамо місце думкам на цю тему й інших авторів.

Український нарід, що є греко-католицького і православного віроісповідання, стрічаючись з римо-католиками, переважно поляками, які поселялися на українських землях звик називати всіх римо-католиків без огляду на їх національну приналежність „поляками", римо-католицький обряд „польським", свята нового календарного стилю святами „польськими" у протилежности до свят „руських" чи українсько-католицьких.

Ці дивоглядні поняття, що повстали наслідком переплутання релігійних термінів з національними, мають фатальний вплив на розвиток національної свідомости серед українців римо-католиків. Українці „латинники", що живуть у містах серед польського середовища, стрічаючись з поляками у костелах, слухаючи польських проповідей та літаній засвоюють собі польську мову і з часом підпадають польонізації. Тільки на селах зберегли українці-латинники свою рідну мову і хоч не вміють польської, то всеж таки називають себе „поляками", але в значінні конфесійної приналежности. Під національним оглядом є це за малими виїмками, елемент мало свідомий, що підпадає польським асиміляційним впливам. Головним асиміляційним чинником є тут „костели" і „ксьондзи".

Урядова статистика досі майже в цілости ігнорувала українців римо-католиків, враховуючи їх до поляків. Наглядним доказом цього явища є між іншим факт виточення державною прокураторією карного поступовання переписному комісареві (українцеві) за те, що він нібито фальшував переписні листи на некорисгь поляків, вписуючи у рубриці „рідна мова" слово українська для тих латинників, які це так подали (гляди „Діло" ч. 83 з 15. IV. 1932). Переслухані на розправі свідки латинники зізнали, що вони є римо-католики, але їх рідною мовою є українська мова і що таку подали вони переписному комісареві. З тої нагоди польська преса вдарила в дзвін на тривогу, закликаючи польських ксьондзів, учителів, соколів і інших до боротьби з цією аномалією.

Українське громадянство не повинно байдуже приглядатися польонізуванню українців латинників і мусить усунути цю аномалію, докладаючи всіх зусиль, щоби зберегти „латинників" для української нації.

В першу чергу саме українське громадянство повинно вистерігатися дальшого змішування релігійних означень з національними і не вживати термінів: польські, руські, українські свята, польський Великдень або Різдво і т. п. Таксамо не належить називати українців-латинників „поляками", бо таким чином вмовляється в них приналежність до польської нації. Навпаки, треба при кожній нагоді вияснятн, що „латинники" не є поляками, бож їх рідна мова є українська і тому вони є українцями. Для легшого зрозуміння незалежности національного означення від приналежности конфесійної треба виснювати на прикладах, що французи, італійці, чехи, мадяри і багато інших народів є також римо-католиками, але ніхто не поважиться назвати їх поляками, хоч вони ходять до костела та визнають такий самий обряд як поляки. В дальшій черзі треба основувати товариства українців латинників, які малиб між іншим подбати і про те, щоби в парохіяльних римо-кат. церквах (костелах), де українці римо-католики є парохіянами в цілости або в більшій части, призначувано римо-кат. священиків української народности і щоби для українців римо-католиків виголошували в костелах проповіди по українськи. Так само треба подбати про заснування духовної семинарії для римо-кат. богословів укр. народности. Вкінці треба зуніфікувати календар, приймаючи в греко-кат. церкві новий стиль календарного числення. Доцільність цієї інновації виказана в інших статтях. Коли це станеться, тоді приналежність до римо-католицького обряду перестане бути помостом для польських асиміляційних цілей, а й перехід на римо-католицький обряд не буде рівнозначний з національною дезерцією.

Латинник.

Китайські студенти невдоволені.

Із Шангаю повідомляють, що біля 100 китайських студентів, які не годяться на зміст китайсько-японської умови, добулися до мешкання головного китайського делеґата Куо-тай-ші й заатакували його, ранячи тяжко. Не знати, чи Куо-тай-ші зможе підписати в четвер цю умову.

—o—

Неспокій в Манджурії.

МОСКВА. 4. V. ПАТ. З Муклену повідомляють про концентрацію значних збройних сил в окрузі Кіріну, куди спрямовані численні транспорти. В околицях Дуншуан ідуть завзяті бої між японськими відділами і китайськими повстанцями.

Невдача конференції роззброєння.

Конференція заступників великих держав з участю Стімсона, яка мала відбутися найпізніше 29 квітня і від якої чекали поважних наслідків, розбилась наслідком неприсутности Тардіє. Тардіє мав справді вистарчальне виправдання, ляринґіт, спричинений надміром виборчих аґітаційних промов, який позбавив його цілком можности говорити. Але не виключене, що він і вважав за найкраще не могти говорити на конференції, де представник Франції ризикував почути речі не дуже приємні для його держави. Недугу Тардіє, може і справжню вважають всеж у Женеві і Льондоні дипльоматичною. Оскільки вона справді дипльоматична, мав її спричинити по відомостям, зрештою не ствердженим, не хто інший як сам Стімсон, який мав намір посередничати між французьким та німецьким представником у напрямі зближення обох держав. Посередництво це тимчасом мало справді обмежитися самою справою деякого вирівнання зброєнь цих держав. Але в Парижі тримаються з деякою слушністю тої думки, що питання про зброєння обох держав може бути розвязане лише наслідком розвязання цілої низки інших питань, без чого Німеччина вжие зріст своєї сили лише для досягнення інших політичних цілей, а особливо територіяльних. Оскільки „Ле Тан" є виразником поглядів міродатних французьких кол, вони ставляться неґативно до англійсько-американських пропозицій та єднають тісно справу вирівнання зброєнь з питанням забезпечення Франції анґльо-американськими силами. У Парижі дуже незадоволені тим спокоєм, з яким анґлійський уряд ставиться до політики Німеччини спрямованої на скреслення репарацій та інші зміни мирових договорів. Виборча перемога Гітлера є поважним арґументом на користь французької точки погляду, зрештою у Франції у значно більшій мірі ніж у Женеві. Та обставина, що представники Франції ухилились від конференції замість того, щоби дати рішучу відмовну відповідь показує, що вислови французької преси не є останнім словом французького уряду, що переговори будуть, очевидно, продовжуватися після французьких виборів до парляменту. Полишити справи невиясненими не є звичаєм анґльо-саксонської політики.

Наслідком нещасливого стану конференції роззброєння протягом останніх днів можна в деякій мірі вважати й заяву Мекдональда, яку він дав журналістам і де він висловив між іншим свій жаль з приводу того, що Франція та Італія не приступили в свій час до морської конвенції трьох держав та зазначив, що коли це не станеться до 1935 року, то Анґлія матиме в справі морських зброєнь вільну руку. Франції ж та Італії мало бути заявлено, що Анґлія в цім випадку повернеться до своєї старої засади „рівної сили з двома державами". До того треба додати, що анґлійський представник на конференції роззброєння не годиться з тим, що підводні човни треба вважати лише оборонною зброєю.

Різким дисонансом до праць конференції роззброєння звучить і повідомлення „Еко де Парі" про італійсько-німецьке порозуміння, спрямоване посередньо проти Франції, одним з точок якого є підтримувати Радянщину в спільних европейських справах. (У. Б. у Женеві).

Після смерти пок. Юліяна Романчука.

ВИСЛОВИ СПІВЧУТТЯ.

На адресу Головного Виділу Т-ва „Просвіта" прислали вислови співчуття: Українське Педагогічне Т-во в Празі (з підписами Ст. Сірополка і П. Злепка), Український Історичний Кабінет в Празі (з підписом д-ра М. Обідного), Українське Т-во Допомоги Емігрантам з України в Ченстохові (з підписом Ст. Паладійчука), Філія „Просвіти" в Зборові (з підписом о. В. Кулика і Ст. Маланчука).

—o—

Просвітні клітини Великого Львова.

Дві нові читальні „Просвіти" у Львові.

Із зростом свідомого українського міщанства й робітництва виростають від яких трицять літ у Львові щораз-то нові низові станиці нашого національного життя. Перше місце серед них займають читальні „Просвіти". Під кінець XIX в. (1897. р.) оснувалась перша читальня в Середмісті. В першому десятку XX. в. основано тут десять нових читалень, а саме: на Жовківській, Личаківській, Городецькій дільницях (1904 р.), на Левандівці, Клепарові і Стрийській дільниці (1906 р.), на Замарстинові, Сигнівці, Знесінні і Голоску Вел. (1910 р.). Для цих то читалень створено в березні 1914 р. окрему міську філію Т-ва „Просвіта" ім. Т. Шевченка у Львові. Вже по війні (1921 р.) основано читальню на Богданівці. Всі ці читальні враз із своєю філією відограли величезну ролю у ратуванні українського елементу Львова шляхом збереження, а то й навернення тутешнього автохтонного населення перед винародовлюванням.

Про теперішню змістову діяльність читалень і філій напишемо іншим разом (за минулий рік див. звіт з діяльности Т-ва „Просвіта", Львів 1931). Тут зазначимо лише, що сім тутешніх читалень своєю працею дійшло вже до власних, декотрі навіть до дуже гарних, домів, у яких найшли приміщення всі наші низові т-ва й установи, як „Соколи", „Рідні Школи", захо-

ройки, каси, кооператива, брацтва, тощо а в одній (Замарстинів) уже від 20 літ навіть богослужебна каплиця. В читальнях зосереджено ціле українське життя наших передмість. Одна з найбідніших читалень (Голоско Вел.) придбала в м. р. площу і цього вже року приступає до будови власного дому. (Голоско Вел. належить до Вел. Львова, але читальня підлягає філії ім. Шевченка). Читальня на Жовківській дільниці старається дістати площу коло церкви св. Пятниць і призбирує фонди на будову. Читальня на Богданівці від кількох літ розбудовується ступнево.

Цього року, по десятилітній перерві, зродилися дві нові освітні клітини: **на Знесінні Старому і Вульках.**

Дня 10. IV. ц. р. відбулись основуючі заг. збори читальні „Просвіти" на **Знесінні Старому.** Перед війною була там читальня у віднайменому домі, відновлено її там теж по війні, але пізніше (1925 р.) закупила читальня власний дім на Знесінні Новому і його розбудувала. Старознесінчани лишились без читальні, а на Нове Знесіння ходити було і далеко й невигідно. Заложено там „Луг", але його влада небавком розвязала. Старознесінчани переконалися, що годі нидіти без свого культ.-освітнього т-ва й тому основали в себе читальню. В члени вписалося з місця 41 осіб. Організаційно-освітній реферат виголосив мр. В. Жовнір. Головою читальні вибрали п. Дмитра Вацика. До Виділу ввійшов м. ін. теж тамошній о. завідатель Харина. Читальня примістилася на дяківці к. церкви. Виділ читальні вже старається відкрити бібліотеку та якнайскорше зорганізувати церковний хор, якого потреба там дуже відчувається.

Дня 24 ц. м. оснувалася чотирнацята з черги читальня „Просвіти", а саме **на Вульках.** Попередила ці заг. збори нарада тамошнього українського громадянства 6. березня ц. р. в приявї делегата філії. Виявилося, що живе там ок. стопядесять українських родин. На загальних зборах, що відбулися в домі п. Телюка (Вулька, Паненська 40), вписалося в члени 35 осіб. Організаційно-освітній реферат виголосив чл. Головного й філіяльного Виділу п. М. Дужий. Головою читальні вибрали п. Данила Божемського, емерит. залізничника. До Виділу увійшли в більшості молоді, рухливі й ініціятивні люди. Читальня міститься при вул. Левицького 22, партер (бічна Гроховської). На чинш і розбудову життя в своїй читальні члени з місця зложили дещо готівкою, а також письменні декляраціі матеріяльної підтримки для неї. Завязок бібліотеки становитимуть даровані книжки членів. Тамошне громадянство з великим зрозумінням поставилося до своєї читальні, першого товариства у тій дільниці взагалі. Тут варто зазначити, що СС. Василіянки з недалекої вул. Потоцького роблять вже заходи в справі будови церкви для населення того передмістя.

Бажано булоб, щоби за цими останніми будуючими прикладами пішло теж наше громадянство у тих дільницях і передмістях, де ще своєї читальні нема (Янівське, Пасіки, Кривчиці й ін.). Бажалосяб теж, щоби загал української інтелігенції Львова з більшим зацікавленням та увагою ставився до освітніх змагань львівських читалень і впливам чужинецького духа ще сильніше протиставив духа нашого.

М. Д.

Німецька внутрішня позичка.

Громадська опінія в Німеччині занята урядовим пляном випущення внутрішньої преміової позички для офінансування акції поборювання безробіття в Німеччині та підтримки рільної кольонізації. Висоту позички подають на 200—250 міліонів марок. Добуті цим шляхом гроші будуть ужиті перш усього на кольонізацію безробітних, що обіймає 50.000 осадників.

—o—

Конференція Малої Антанти.

Уряди держав Малої Антанти порозумілися щодо остаточного речинця річної конференції своїх міністрів закордонних справ, яка відбудеться в Білгороді в днях 13., 14. і 15. ц. м. Конференція радитиме над удержанням в середній Европі ситуації, створеної мировими трактатами, а також над взаїмною співпрацею, що має швидко зліквідувати світову господарську кризу. У звязку з конференцією приїде до Білгороду міністр закордонних справ Залеський та грецький міністр Мігалякопульос. Мін. Залеський поінформується про висліди конференції, а мін. Мігалякопульос вестиме переговори в справі розбудови політичних і господарських взаємин між Югославією і Грецією.

Відкриття Бойківського Музею в Самборі.

Небаром мине пять літ, як д-р Володимир Гуркевич адвокат у Самборі кинув між самбірською інтелігенцією гадку заснувати бойківський музей, бо на наших очах гине вся бойківська старовина. Ця гадка видала знамениті плоди, бо зараз склали статут, подали його затвердити владі і кількох інтелігентів увесь вільний час жертвувало на звоження всякої старовини із західної бойківщини, а саме 6 повітів: дрогобицького, турчанського, самбірського, старосамбірського, ліського, частини сяніцького і добромильського.

За чотири роки праці завалено ціле мешкання д-ра Гуркевича бойківською старовиною так, що він „кутом" мешкав у Музею, а авто д-ра Кобільника щодень стояло на послугах охотників до збирання бойківської культури. Товаристо „Бойківщина" найшлось у скрутнім положенні. Маючи всього 32 членів, які складали місячно ледви 50 зол., не могло ніяк спромогтись на винаем відповідного льокалю, а тимбільше власної домівки. А треба знати, що Самбір, одно з більших провінціяльних міст досі не має свого „Народного Дому"! Далеко менші містини, а навіть села можуть його засоромити!

У тім нещасті прийшов товариству у поміч д-р Данило Стахура б. адвокат у Самборі, і б. посол до державної Ради у Відні. Він відступив товариству безплатно одно крило у своїй камяниці з 4 гарними кімнатами, де товариство „Бойківщина" помістило свій Музей. За цей високо-патріотичний дар помістили портрет д-ра Стахури в одній із саль, і склали йому прилюдну подяку.

Отворили Музей 10. квітня. О. крилошанин Юзвяк відправив Службу Божу. На відкриття Музею зійшлись члени товариства і відпоручники українських Товариств у Самборі — прийшов також представник влади з асистою. Відтак голова товариства д-р Гуркевич віддав музей до публичного ужитку, зясувавши у промові значіння регіональних музеїв для культурного двигнення наших мас. Опісля в півторагодиннім викладі пояснив дир. Нац. Музею зі Львова д-р І.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 6. ТРАВНЯ 1932.

ЯРОСЛАВ ПАСТЕРНАК.

З археольогії околиць Львова.

Коли доводиться говорити про доісторичні часи нашої західньо-української столиці, переглядаємо археольогічну літературу й доступні музейні збірки і стверджуємо при цьому факт, що властиво дуже мало можна сказати про археольогію самого Львова. Зовсім не те, що можемо оповісти про інші столиці, як напр. Київ, Прагу, Краків, Познань чи хоч би княжий Звенигород. Там майже нема доісторичної культури, яка не була би заступлена бодай кількома знахідками, а всіх їх нараховують там просто сотнями. Це очевидно наслідок корисного положення цих міст над великими ріками (крім Звенигороду), які у тих давніх часах не тільки живили людей рибою, але були рівночасно й головними комунікаційними шляхами, що лучили їх зі світом. Таке пригоже місце було вже природою призначене на осередок заселеної околиці, а що в доісторичній добі стало вадовго місцем осідку то відтак засновували там княжу столицю в раннеісторичних часах.

Про Львів цього не можна сказати, бо його фізіографічне положення не давало у доісторичну добу надто сприятливих умовин до життя, а пізніший вибір того місця на столицю був радше випадковий і мав більше на меті сховати місто осторонь від головного шляху, ніж зробити його комунікаційним вузлом та добре приступним, природним центром.

Першою столицею пізнішої львівської землі був Звенигород, але у 1240 р. татари змели його мабуть з лиця землі і тоді він раз на все стратив своє значіння. Володарі знищених земель переконалися тоді, що татари нечайним наскоком легко здобували деревляні городи на долах, зате не мали часу ні технічних засобів до облоги камінних укріплень. Навчений тим досвідом, рішив король Данило побудувати на місці старої столиці нову, безпечну та тяжко доступну і тій постанові завдячує своє істнування нинішний Львів у кітловині Полтви, на південно-східньому збіччу Високого Замку.

Приступ від півночі був замкнений трьома рівнобіжними, багнистими долинами, які ще й сьогодні у мокрий рік тяжко перейти, а в одній з них є навіть більше торфовище в околиці Жидатич. Зі заходу боронила приступу долина Полтви, а за Клепаровом та Левандівкою знов широкі болота, якими протікає Білогорський потік. Доступ від півдня та південного сходу був важкий з огляду на мочари вздовж р. Маруньки, а не лекше було дістатися до Львова і з південного заходу.

Таке недоступне місце вибрав основник Львова на нову столицю, а що воно було таке постійно, про це свідчить наглядно його велика вбогість у доісторичні памятки.

Палеолітичній людині непривітна горбовина над Полтвою була ще зовсім незнана. Це мабуть тому, що в часі свого найбільшого поширення на південь досягав скандинавський ледівець аж до Городка, Янова та Любіня і долина Полтви, за близька до його мороаного подиху, не надавалася ще взагалі на людське житло. Так само було в дальшій добі, мезолітичній і щойно в молодшій камінній (неолітичній) добі, коли ледівець подався взад аж до Скандинавії, а води з нього сплили у сточище Дністра, клімат поліпшився настільки, що й ця непривітна досі околиця дістала своїх перших поселенців. Сильні вітри, які були тоді головним чинником, що формував поверхню землі, наверствували у затишних місцях грубі поклади глини та піску і перші з них поросли зараз густим лісом, а ялові піски стали майже одиноко доступним та пригожим місцем до мешкання.

З того часу походять найстарші археольогічні знахідки з терену нинішнього Львова. Найбільше їх на великій пісковій надмі на Левандівці, між головним двірцем і янівською рогачкою. Вже з кінцем мин. століття знайшов там львівський геольоґ проф. Ломніцький доісторичні огнища, а біля них багато дрібного череп'я та кремінні відщипки. У 1910 р. викопали в тамтій околиці гарну кремінну сокирку, яка переховується в музею Дідушицьких. По війні звернув увагу на це селище д-р І. Крипякевич, а кілька літ тому вдалося назбирати там ще трохи дрібних неолітичних памяток. З меншої піскової надми на Замарстинові дісталася до Музею НТШ кремінна стрілка.

Друге більше неолітичне селище було на південь від Львова, біля лічничого заведення на Кульпаркові. Першу вістку про нього подав невідомий автор у варшавському журналі „Пшеглёнд бібліографічно-археольогічни" в 1881 р. в цьому змислі, що на полях між Кульпарковом і Байками, на південь від залізничого шляху, має находитися багато „попельниць" і кремінних відщипків. Перед війною не міг уже пок. консерватор Януш найти цього селища хоча

Свєнціцький значіння нашого музейництва і його місії для української культури, при чім вияснював значіння української старої іконографії, вказав на способи зберігання та консервування старих ікон, як і світського малярства. Опісля пояснювали експонати розкладені в поодиноких салях. У першій кімнаті поміщена бібліотека, зложена переважно з наукових творів, є там кілька тисяч книжок і досить гарний архів Бойківщини.

У другій кімнаті поміщений бойківський фолькльор. Тут бачимо в кількох шафах вироби бойківського мистецтва з дерева, полотна і сукна. Стоїть тут кілька манекінів у бойківських строях, що вже щезають серед нашого простолюдя. Дальше споре число бойківських соломяних і повстяних капелюхів, у кількох ґабльотах бойківські писанки, люльки, жіночі чеплі, намиста, перстені, череси, церковні і громадські старинні печатки, в окремій, прогарній, шовковою матерією виложеній ґабльоті срібні та мідяні монети найдені на Бойківщині почавши від римських часів аж досі. Тут находимо значну скількість ріжних ордерів і медалів жертвованих знатнішими бойками. На підлозі і під стінами бачимо кілька старинних гаківниць і самопалів, по противлежній стороні деревляні сохи, що не мають ніодного кусника заліза. На стінах порозвішані старинні образи, між якими увагу звертає більших розмірів картина школи Рубенса, що з бойками не має нічого спільного, але найшла собі тут захист. Далі бачимо величезних розмірів образ суду над Ісусом Христом, де суддями виступають люди з історичними лицями XVI. віку, такі як Карло V., Лютер та д-р Ек.

У третій кімнаті маємо бойківське церковне мистецтво: модель бойківської церковці XVI. віку, маса старинних церковних образів від XIV.—XVIII. віку, крім того в спеціяльній ґабльоті находяться старинні деревляні хрести і чаші та деревляні ложечки до св. Причастія. Один хрестик із Скита Манявського. Є тут кілька тисових бойківських свічників, які памятають часи, коли наші предки були православними. Є ще й дві шафи староцерковних писаних книг і стародруків, є старі метрики із XVII. і XVIII ст., усе в найбільшім порядку скатальоґоване.

У четвертій кімнаті поміщена археольоґія. Тут у кількох шафах і ґабльотах бачимо кости дилювіяльних ссавців, бронзовий скарб, найдений в околиці Самбора, чимало камінних сокирок, молотків, серпів, ножиків із неолітичної епохи та більша скількість старих черепів та інших гончарських виробів із княжих часів з околиць Спаса і Ступниці.

Слабою сторінкою Музею є те, що він не має ніякого матеріяльного забезпечення, зданий на дальшу безплатну опіку своїх 32 членів, що його основували і розвели. Найбільше заслуг положив тут д-р В. Кобільник місцевий лікар, що його упорядкував, скатальоґував, і сам один узяв на себе більшу половину коштів як усі члени разом.

Товариство „Бойківщина" звертається тепер до всіх свідомих бойкинь і бойків, до їхніх громадських рад і установ, до бойківської інтеліґенції і до тих всіх, що можуть у тих скрутних часах бодай дрібну лепту жертвувати на удержання бойківського Музею в Самборі, щоби памятали на нього. Жертви на Музей приймає Український кооп. Банк у Самборі.

Іван Филипчак.

Музей НТШ має звідтам один типовий кремінний рилець.

З найближчої околиці, що на схід від Львова, є в Музею НТШ один кремінний знаряд з Кайзервальду. З Чортівської скали та з недалеких Лисинич походять два кремінні вістря на списи, переховувані в музею Любомирських, а музей Яна Собеського має дві кремінні сокирки, з яких одну викопали при кладенню підвалин дому при вул. Потоцького, а другу на Вульці, від сторони Кульпаркова.

Про деякі неолітичні знахідки маємо тільки вістку, а самі вони безслідно затратилися. І так у часі регуляції вулиці біля бібліотеки Баворовських мали знайти з кінцем мин. століття „багато камінних сокирок". Інші камінні вироби добували свого часу з піску недалеко площі „Сокола" та на Личаківському цвинтарі, а деппо знайшлося також при Янівській вулиці. На жаль, усе те пропало, бо мабуть ніхто й не старався його зберегти.

Тільки знаємо про нинішний Львів із часів молодшої камінної доби, та цього все ще замало, щоби уявити собі спосіб життя перших мешканців знад Полтви. Одинокий гріб з цього часу знайшовся вже поза периферією Львова, у Дублянах. У 1866 р. відкрили там на ниві „Карватій" камінний скринковий гріб, а в ньому біля кістяка дві глиняні посудини, ушкоджений кремінний серп, кілька дрібніших кремінних знарядів та два „золоті" перстені. З того серп є в музею Любомирських, а доля решти невідома.

У ближчій підльвівській околиці знайшлося неолітичне кремінне знаряддя у Грибовичах, Скнилові та Сокільниках.

(Докінчення буде).

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ УРЯД У ПІВДЕННОМУ КИТАЮ.

В швайцарській пресі зявились повідомлення, що комуністи, які заняли провінцію Шанг-Шеу постановили сформувати радянський кабінет та продовжувати окупацію південної частини провінції Фу-Кієн.

З життя наших установ.

Загальні Збори Товариства взаїмних обезпечень на життя й ренти „КАРПАТІЯ".

Дня 23. квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Т-ва взаїмних обезпечень на життя й ренти „Карпатія". Збори відкрив президент Т-ва д-р Стефан Федак, який перед приступленням до денного порядку нарад згадав щирими словами помершого директора Т-ва пок. Бронислава Янова і члена Надзірної Ради пок. д-ра Володимира Охримовича. Зокрема президент підкреслив велику втрату, яку понесло Т-во внаслідок смерти пок. директора Бронислава Янова, що на післявоєнних руїнах розбудовував Т-во „Карпатія".

Звіт з діяльности замкнень рахункових за рік 1931 представив завідуючий директор д-р Іван Ґижа. Зі звіту довідалися присутні, що мимо важкої господарської скрути й загального зубожіння, Т-во „Карпатія" гарно розвивається.

У звітовому році збільшило Т-во свій обезпеченевий портфель на 16.14 прц. у відношенні до попереднього року, так що з кінцем грудня 1931 р. обезпечений капітал Т-ва виносить 6,048.104 зол. з річною премією 281.057 зол. Фонди Товариства збільшилися в адміністраційному році на зол. 134.132.32, себто на 30.30 прц. і виносили з днем 31. XII. 1932 р. 442.682.90 зол. В томуж році Т-во набуло на власність каменицю в ринку ч. 38 за ціну 124.942 зол., в якій найшли приміщення бюра Т-ва.

У звітовому році мало Т-во 4 школи, на суму 18.843.22 зол, які виплатило в цілости. Білянсова надвижка з обороту за 1931 рік була лише у висоті 439.92 зол. тому, що решта надвишки пішла на амортизацію движимостей і недвижимостей та на доповнення фондів Товариства. Повнщу надвишку приділили Загальні Збори в цілости до резервового фонду Т-ва.

Згідно з внеском Ревізійної Комісії Загальні Збори уділили Надзірній Раді і Дирекції абсолюторію за адміністраційний рік 1931.

Вкінці переведено доповняючі вибори Надзірної Ради. На місце статутово уступаючих членів Надзірної Ради вибрано поновно тих самих членів, а саме: д-ра Костя Левицького, д-ра Стефана Федака, Еманула Чесника та двох нових членів: дир. Володимира Кузьмовича й д-ра Любомира Макарушку. Ревізійну Комісію на рік 1932 вибрано поновно в дотеперішньому складі, а саме ввійшли до неї дир. Микола Заячківський, д-р Юліян Савчак та Ілько Лисий. На заступників Ревізійної Комісії вибрано о. канцлера Миколу Ґалянта, д-ра Павла Кривуцького та дир. Юліяна Шепаровича.

На маргінесі Загальних Зборів Товариства „Карпатія" треба висловити радість з приводу гарного розвитку цієї установи, яка по своєму призначенні й суті повинна стати одним з найсильніших наших економічних заборол. Одначе дальший розвиток цього так потрібного Т-ва залежить у першу чергу від української суспільности. На жаль, богато українських громадян обезпечує себе в чужих Т-вах і таким чином український капітал, якого нам так дуже потреба, добровільно віддають чужинцям, які його використовують до своїх потреб і своїх цілей. Причиною цього явища є в більшій частині погляд, що старше і більше Товариство дає більшу забезпеку своїм членам. Є це мильний погляд, бо кожне Т-во обезпечень чи мале чи велике мусить мати таку саму забезпеку у відношенні до числа обезпечень. Кожне Т-во стоїть під найстрогішою постійною контролею міністерства скарбу, яке не дало би дозволу на продовження діяльности, якщоб дотичне Товариство не давало повної передбаченої законами забезпеки своїм членам. Крім того, кожне Т-во реасекурує своїх членів у інших товариствах, так що нема ніякої ріжниці відносно забезпеки між тим, хто є обезпечений в Карпатії, а тим хто є обезпечений в якому іншому закордонному товаристві.

Це повинно затямити собі українське громадянство і не давати послуху аґентам чужих товариств, між якими є, на жаль, богато українців, що ради марної провізії, яку одержать від цих товариств не перебирають у засобах аґітації, щоби лише здобути обезпечення для товариства, яке заступають.

Міліярдові зловживання в Румунії

В останньому часі викрили в Румунії нові митні зловживання, які відбувалися в порозумінні з урядовцями на шкоду державного скарбу. Доходження викрили, що ріжні нафтові товариства цілими роками не оплачували вивозових оплат і зисками ділилися з урядовцями. Наслідком того державний скарб стратив поверх міліярд левів.

Ситуація в Ірляндії

втратила в останньому часі на своїй гостроті. Рішення ірляндського парляменту про знесення присяги на вірність англійській короні не означує, як стверджують депеші з Дебліну, зірвання Ірляндії з В. Британією. В цьому напрямі йдуть заяви ірляндського прем'єра де Валери й представників партії праці, що голосувала за рішенням.

Свято української матері.

Українська Громадо!

Один день у році весь культурний світ призначив на окреме свято, якого давними роками ми не знали: Свято Матері.

Не є це свято самого жіноцтва, це свято цілого культурного громадянства, яке розуміє велике значіння Матері на шляху розвитку нації і людства.

Чиж треба доказів на те значіння? Чи кожна культурна одиниця не розуміє тієї великої ролі, яку відгравала, відграє і буде відгравати в житті кожного народу — Мати. Різьбарка молодих душ, виховниця молодого покоління, Мати-страдниця, що в жертву приносить вмів свій найдорожчий скарб, свою дитину, в жертву всенаціональним і вселюдським ідеалам. В нікій іншій суспільности ідея Свята Матері не заслуговує на таку гарячу піддержку, як саме у нас. Свідома українська мати сповнила свій обовязок у той момент, коли над нашими головами переваливалися тучі-бурі, коли хвилина вимагала на все зважених борців. Українська Мати їх дала. З важким болем в серці, в великою саможертвою в души дала їх для добра, для кращого майбутнього Нації!

Великі завдання стоять ще сьогодні перед українською Матірю. Завдання, які годі оцінювати міралом інших вартостей, завдання, яких не може ніхто інший сповнити, як лише мати. Виховання майбутніх поколінь, що мають прийти нам на зміну, виплекання стально-крицевих характерів, виведення на биті шляхи життя народу кадрів високоідейних одиниць. Це зуміє перевести лише свідома свого післанництва українська жінка-мати.

Як і минулими роками так і цього року Союз Українок проголошує другу неділю травня днем Свята Матері.

Нехай цей день буде справді святочним, нехай він причиниться до поширення культу Матері в родині і громадянстві навіть у найдальших закутинах краю. У кожній місцевости, де находиться якась освітня установа повинно відбутися дня 8. травня (або в іншу неділю напротязі місяця травня) свято (академія, концерт, і т. ін.), присвячене ідеї культу матері.

Зрозуміння Свята Матері серед українського громадянства, це запорука культурного нашого піднесення, це запорука кращого нашого майбутнього

ЗА ГОЛОВНИЙ ВИДІЛ ТОВАРИСТВА „СОЮЗ УКРАЇНОК У ЛЬВОВІ:

Мілена Рудницька в. р. голова. *Єлисавета Круківна* в. р. секретарка.

Голод на Костопільщині.

З Волині повідомляють, що по селах людвипільської волости почався голод. Господарі ходять від хати до хати за кусником хліба. По школах бувають випадки, що діти мліють з голоду. Всі харчеві запаси у населення переважно вичерпалися. Задля боротьби з голодом робляться деякі заходи, органiзуються окремі комітети, та заки сонце зійде, роса очі виїсть.

—o—

Участь гітлерівців в уряді.

БЕРЛІН. 4. V. ПАТ. Провідник гітлерівців Фрік заявив у часописі „Фелькішер Беобахтер", що націонал-соціялісти годяться на участь в уряді в тих краях, де соймові вибори випали для гітлерівців корисно. Є це Баварія, Віртембергія, Ангальт і Гамбурґ. Трудніше буде в Прусах, де неможливо утворити уряд зложений з центру й гітлерівців. Будемо змагати, заявляє Фрік, до розвязання пруського сойму і нових виборів, які дадуть нам вирішну більшість.

—o—

В справі вбивства комісаря Чеховського.

„Вбивець комісаря Чеховського зловлений".

Під таким заголовком помістив краківський „Ілюстр. Курєр Цодзєнни" з 5. ц. м. ревеляції свого львівського кореспондента, які подаємо в дословному перекладі:

„Шеститижневі доходження в справі скритовбивчого душогубства, доконаного на особі бл. п. комісаря Чеховського, ведені у глибокій тайні виделеґованим від міністерства внутрішніх справ б. функціонарем слідчого уряду у Львові, а тепер начальником тогож уряду у Вильні, комісарем Білевичем при участи делеґата головної команди поліції інсп. Пйонткевича під наглядом прокуратора д-ра Мостовського, увінчалися успіхом. Як довідуємось, виконавцем злочину показався відомий з процесів бойовець українських військових орґанізацій, студент львівської політехніки Роман Барановський, що мешкав у Львові при вул. Ґроховській ч. 19. Барановський скінчив недавно відсиджування кари 3-літньої тяжкої вязниці за участь в рабунковому нападі на почту в Долині і був в останньому часі на удержанні жінки, учительки Музичного Інституту ім. Лисенка.

Як зізнав один з наочних свідків убивства, критичного дня у вівторок 22-го березня в год. 7.55 ранком, коли ком. Чеховський ішов як звичайно вул. Стрийською до заняття, в одному менті вийшов швидко з неогородженого в цьому місці цвинтаря якийсь чоловік поза плечима ком. Чеховського і підійшовши незамітно до своєї жертви, стрілив з револьвера, після чого кинувся бігцем втікати назад у цвинтар. Чеховський упав коло ніг переляканого свідка, дотикаючи майже головою його черевиків. Свідок глянув за утікачем і бачив, як він упав, ранячи собі руку, опісля піднісся і щез серед корчів. Барановського арештували безпосередньо після виконання злочину на основі познак.

Сцену вбивства, яку з віддалі майже 1 метра бачив свідок, відтворено на місці злочину з подробицями. Свідок з цілою рішучістю під присягою пізнав винуватця в особі Барановського. Дальші доходження мали на меті устійнити алібі Барановського, який каже, що в критичному часі був дома, та призбирати інші докази його вини. Доходження дали позитивний вислід наслідком чого їх замкнено й у вівторок переслано акти до суту з внесенням прокуратора розпочати слідство. Про факт зловлення виконавця злочину повідомлено центральну владу, яка виделеґувала до дальшого ведення судового слідства суддю до справ особлившої ваги Скурчинського".

—o—

КАСАЦІЯ ДАЦИШИНА Й ТОВ. ВІДКИНЕНА.

У понеділок 2. травня відбулася перед Найвищим Судом у Варшаві касаційна розправа наслідком внесення касації Юр. Дацишином, Зин. Книшем і Мик. Максимюком проти засуджуючого присуду львівського трибуналу у звязку з нападом на почтовий амбулянс біля Бібрки. Львівськ. суд засудив був Дацишина на кару смерти, Книша на 8 літ тюрми, Максимюка на 15 літ тюрми.

Найвищий Суд касацію відкинув.

—o—

ЧИ ПОЛЬЩА ХОТІЛА ОКУПУВАТИ ДАНЦІҐ?

В заграничних політичних колах великого шуму наробила сензаційна вістка анґлійських часописів „Дейлі Телеграф" і „Дейлі Експрес", одержана із Данціґу, на основі якої **польські війська мали окупувати в дні 1. травня ц. р. вільне місто Данціґ.** До окупації не прийшло тільки завдяки інтервенції Франції. Згадані часописи зазначили, що вістку про намірену польську окупацію одержали від самого Високого Комісаря Союзу Народів у Данціґу ґр. Ґравіни. Після оголошення цієї вістки представник польського уряду в Данціґу д-р Папе звернувся негайно до ґр. Ґравіни за виясненням, однак він рішучо зденентував повідомлення обох згаданих анґлійських часописів, оскільки вони торкаються його особи. Одночасно вислав заперечення цієї вістки до ген. секретаріяту Союзу Народів.

Тимчасом вістку про намірену польську окупацію Данціґу повторила вся анґлійська преса, розуміється, з коментарями. Наслідком того польський амбасадор у Льондоні був приневолений зложити в анґлійському уряді заграничних справ заяву з рішучим запереченням інформації про якийсь окупаційний плян щодо Данціґу. Польська преса добачує в цілій афері махінації гітлерівців, що опанували данціґську владу й постаралися про ті інформації для анґлійської преси, щоби недопустити до направи торговельних взаємин між Польщею та Німеччиною.

ОСТАННІ ВІСТИ

ДОБРОВІЛЬНА ДЕВАЛЮАЦІЯ ДОЛЯРА.

Конгрес Зл. Держав ухвалив більшістю 284 голосів проти 60 т. зв. золотий біл, який накладає на федеральний банк обовязок знизити силу купна доляра на 35 проц.

Колиб сенат під враженням величезної більшости палати репрезентантів ухвалив згаданий біл — тоді боротьбу з крізою в Америці мусілиб почати..... друкарські машини.

НЮ-ЙОРК, 4. V. ПАТ. Учора курс доляра незначно впав у відношенні до закордонних девіз наслідком побоювання інфляції, тому що палата репрезентантів прийняла закон, який передбачує стабілізацію доляра на рівені з 1926 р. Палата репрезентантів приняла теж проєкт закону про бюдж. ощадности після зредукування ощадностей, пропонованих у сумі 200 міл. долярів до 42 міл.

У Льондоні вже впав курс доляра.

ЛЬОНДОН, 4. V. ПАТ. Під враженням інфляційних алярмів курс доляра у нинішньому дні на льондонській біржі впав доволі значно. Около полудня нотували анґл. фунти по 3.69 дол. У звязку з інтервенцією Анґл. Банку, який на припоручення британського скарбу став скуповувати доляри, курс поправився і при кінці біржі за фунт платили 3.67½ дол.

Курс доляра у Варшаві.

У Варшаві платили за доляра 8.89, 8.91, 8.87 зол.

ГІТЛЕРІВЦІ ЕМІҐРУЮТЬ.

Наслідком розвязання гітлерівських союзів утратило працю багато чинних членів тієї орґанізації. Тому головна кватира нац.-соціялістів постановила вислати частину гітлерівців за кордон. Японія та Фінляндія, як зачувати заявили, що готові приняти ті транспорти. Це торкається виключно бувш. старшин і підстаршин летунських і технічних військ. Головний транспорт виїде небаром на Ґеную до Японії.

ТЮТЮН НЕ ПОДЕШЕВІЄ.

У звязку з ґазетними вістками про проєктовану знижку цін тютюневих виробів дирекція державного тютюневого монополю повідомляє, що чутки ті не мають основ. Це тим більше, що ціни ті починаючи від найнижчих так степеновані, що кожний курець може дібрати собі рід і ціну відповідно до своїх фінансів.

НОВИЙ СВІДОК, ЩО ОБТЯЖУЄ ҐОРҐОНОВУ.

У львівській поліції зголосилася жінка якогось службовця та зізнала, що на кілька днів перед бруховицьким убивством переходила з товаришкою вул. Коперника, а перед ними ішли якісь дві жінки. Нараз долетів до свідка від тих пань уривок розмови, що є в тіснім звязку з убивством. Свідок цей ходив на розправу Ґорґонової і саме тепер розяснилося йому, що ця пані, яка говорила ті слова, то була Ґорґонова.

—o—

НОВИНКИ

— **„Вимушена відповідь".** Автор фейлетону під цим заголовком у 93 ч. „Діла" просить нас зазначити, що рядки про портрет Мазепи, яким захопився Уманець, треба викреслити з відповіді, бо це не портрет Мазепи, як звертає увагу п. М. Голубець. У статті „**Mazeppa aetat 70**" — Норблена, (Сяйво, 1913, чч. 10—12, с. 245—7) подав К. Широцький крім нього ще дві інші знимки змішаного з гетьманом єврея такої самої назви, що тримав оренди в кн. Адама Чорторийського. Може незайво буде додати тут до відповіді таке. У 1871 р. появився життєпис Мазепи в „Tygodniku illustrowanym". Вибираючи між 1629 і 1632 р. як роком народження Мазепи, автор життєпису пішов за Вирвічем, що в додатку до хроніки Стрийковського з 1766 р. перший навів р. 1629, бо — на його думку — „цей рік найкраще відповідає рокам науки, виховання, трилітньої мандрівки за кордоном і часові, в якому Мазепа займав двірські й лицарські уряди в Польщі" (с. 251).

— **Свято Юра — Патрона Українського Купецтва** празнує львівське Т-во „Союз Українських Купців" з такою традиційною програмою: Неділя 8 травня: год. 9 рано в церкві св. Юра Служба Божа, читана епископом Впреосв. о. Бучком. Год. 10.30 в домівці Т-ва (Підвалля 9) традиційне свячене для членів Т-ва зі Львова і провінції. Збірка купців в год. 8.45 в церкві св. Юра перед головним престолом. Окремих запрошень не розсилається.

— **Перша цього року прогулька у Львові.** Уже в неділю, 8. ц. м. уладжує Товариство „Зоря" „свято весни" на майдані „Сокола-Батька" при стрийській рогачці. В програмі показані будуть деякі весняні новини а також Гагілки. Приґравати буде власна орхестра. Дохід призначений для Секції опіки над ремісничою молодю, тому можна надіятися, що львовяни поспішать громадно повитати це гарне свято весни. Початок год. 3 попол.

— **Закривають кооперативи.** В кооперативах у Посяєві, Мнишині і Тудорові на Рівенщині поліція перевела трус і хоч не знайшла нічого, закрила й опечатала їх. — В Рівному опечатано крамницю кооперативи Українського хліборобсько-торговельного Тва під закидом протидержавної діяльности. Наслідком того відбулися 27 м. м. загальні збори кооперативи й перевибрано всіх членів управи і надзірної ради. Це задля ратування кооперативи.

— **До відома української преси.** „Огнище студентів університету" в Женеві, де згуртовані студенти 21 національностей, звертається із проханням до українських періодичних видавництв, щоби кожне із них зволило прислати по одному примірнику своєї публікації на адресу Foyer des Etudiants, 9 rue de Candolle, Genève.

— **Українікa.** Загребський щоденник „Hrvatska Straža" (ч. 98 з 30. квітня) приніс довшу посмертну згадку про пок. Юл. Романчука.

— **Пашпорти таки подорожіють.** У польських ґазетах появилася звістка, що справа підвишки оплат за закордонні пашпорти вже рішена і що в найблизчих днях появиться відповідне розпорядження міністерства фінансів, яке устійнить висоту підвишки оплат. Як орієнтаційний матеріял послужать цифри і впливи з оплат за закордонні пашпорти з 1931 року. Впливи з підвишки оплат будуть призначені на боротьбу з безробіттям. Міністерство фінансів сподіється дістати з того джерела поважні фонди для головного комітету для справ безробіття.

— **Жертви рік.** Мешканці с. Мульчиці пов. Сарни Антін Бендя і Тихон Остапчук перевозили на човні через ріку Стир бараболю. Серед річки човен перервернувся і вони опинилися у воді. Остапчук урятувався, а Бендя втопився. — В с. Цепревичі пов. Сарни витягли з ріки Горині топільника Антона Крупницького із Янівки, що згинув 19 березня ц. р. — З ріки Случ виловили трупа Федора Пилипчука, мешканця С. Чудви пов. Костопіль, що втопився в січні ц. р. при переході через ріку.

— **Пожежі на Волині.** Дня 23. квітня ц. р. в с. Тростянці пов. Костопіль з невідомої причини вибухла пожежа. Згоріло 9 хат, 25 клунь і живий та мертвий інвентар. Шкода сягає 16.000 золотих. — Тогож дня в с. Камення гора біля Рівного згоріло 17 клунь і 4 хати. Пожежа почалася з клуні Ліди Кучерукової, яку, як догадуються сусіди, підпалив її син, щоб одержати

обезпечене відшкодування. Шкода сягає понад 18.000 зол. — Дня 25 квітня ц. р. в с. Тростянці пов. Рівне в садибі Олександра Шпаговського згоріла хата вартости 1000 зол. Причина — кепська будова комина. — В селі Футори Бродовські пов. Здолбунів згорів хлів і клуня з рільничими машинами З. Брезицького. Шкода велика.

— **Із хроніки душогубств.** В с. Печихвостах пов. Горохів напав на 18-літню Ганну Дрон 21-літній Антін Розенбайдер, мешканець с. Полюхно, зґвалтував її, а потім убив. Розенбайдера арештовано і передано судовій владі. — В с. Арестові пов. Рівно в коморі Каленика Конощука знайдено останки близнят, уроджених його жінкою Лизаветою і закопаних з невідомої причини. Йде слідство. — В с. Жекля пов. Ковель біля хати Панаса Микитюка знайдено трупа мешканця тогож села Якова Петруха. Хто забив, невідомо. Поліція веде слідство.

— **Різницькі порахунки.** Підчас суперечки між двома дрогобицькими різниками, Міляном і Глоговським, Мілян стріляв тричі з револьвера до Глоговського й тяжко його ранив. Глоговського в безнадійному стані відставили до шпиталю, а Міляна арештували.

— **Земля засипала дві дівчини.** У громадському глиниску у Свіжковичах пов. Заліщики завалилася земля і засипала дві дівчини: 18-літню Анну Бесагу та 20-літню Дорку Годовецьку. Обі постигла смерть від удушення.

— **Смерть у вогні.** В загороді Дмитра Горачка в Горах коло Зіболок пов. Жовква вибухла 29. квітня пожежа, що знищила хату з домовими річами. У вогні знайшла смерть жінка господаря, літ 50, що хотіла вирятувати з хати машину до шиття. — В Березниках повстав, як повідомляють із Варшави, вогонь в загороді Стан. Вальчака і знищив три господарства. Дві сестри Станислава (літ 17) і Маріянна (літ 14) кинулися до хати, щоби ратувати деякі річи, але вже не вернули. Завалився над ними дах і обі згоріли.

— **Бандитський напад.** В ночі на 24. квітня ц. р. в селі Глинках пов. Рівне на дім купця Давида Каштана напали замасковані бандити. Коли Каштан став кричати, один із напасників стріляв до нього, але куля пролетіла мимо, а тоді другий підбіг і вдарив Каштана по голові якимсь гострим предметом. На гук вистрілу і крик прибігли сусіди, але бандитів не застали; вони втекли заздалегідь. Під замітом участи у нападі арештовано трьох селян.

— **Замикають фабрики.** У звязку з господарською крізою в Ковлі замкнули фабрику тютюну.

— **Смерть від гранати.** У Вибранівці пов. Бібрка в будинку поліційного постерунку сталася трагічна подія, якої жертвою впав 18-літний Влад. Дмитрів. Він пішов на під, щоби зробити там порядок, і найшов там під скринею гранату. Орудував нею так неосторожно, що спричинив вибух, який убив Дмитрова і знищив цілий стрих.

— **Перед наглим судом у Чорткові** стане Докія Качор із Лятача, що 22. м. м. зарубала сокирою Теклю Кравчик наслідком спору за ґрунт.

— **Пімстився косою за жінку.** В селі Хшанові пов. Янів люблинського воєвідства селянин Чапський підозрівав від довшого часу сусіда Незгоду, що баламутить йому жінку. Перед кількома днями сказав, що їде на ярмарок, а тимчасом причаївся за стодолою. Врешті побачив, що Незгода пішов до його хати. Коли довший час не виходив, Чапський вхопив косу, ввійшов до хати і побачивши сусіда біля жінки, потягнув його косою по голові. Удар був смертний, бо Незгода кілька хвилин опісля помер.

— **Самовбивство лікарки.** До Варшави приїхала перед кількома днями з Перемишля 33-літня лікарка д-р Ернестина Фурлівна й у Дворцевому Готелі відобрала собі життя, заживши 20 пастильок вероналю. Лишила два листи, адресовані до сестри і поліції.

— **Дідич стріляє до селянина.** Окружний суд в Лодзі засудив дідича Тадея Новопольського з Медзянова на 6 місяців вязниці з заміною на гривну 1.500 зол. за те, що стріляв до селянина Романського, який переходив лісом, та ще побив його тростинкою.

— **Ограбили почтового урядовця.** В одній місцевости під Берліном ограбили почтового урядовця, якому забрали 3.000 марок, призначених на виплату емеритур. Із самоходу висіло нагло двох мужчин, які приложили урядовцеві револьвер до грудей і вирвавши йому течку з грішми, відіхали швидко, заки прибігли люди на поміч. Поліція не викрила досі бандитів.

— **Зрабували міліон корон.** До касового відділу на залізничому дворці в чеському Тешині увійшло 29 квітня ц. р. трьох мужчин і пострілявши тяжко касієра, зрабували з каси міліон чеських корон. За бандитами, що пропали без сліду, глядає поліція.

— **Дрібні вісти.** На летунському майдані в Маґдебурзі упав літак, наслідком чого два летуни тяжко потовклися. — Варшавська поліція одержала числа долярових банкнотів, які виплатив Ліндберґ у сумі 50.000 долярів бандитам, що вкрали його сина. — Церкву в Харбіні комуністи хотіли висадити динамітом, однак замах не вдався. — На віз Антона Прача із Збоіск наїхав у Львові трамвай і розбив його на кусники.

— **Ліндберґи втікають із Америки.** Райтерова Аґенція повідомляє з Нюйорку, що полк. Ліндберґ і його жінка за порадою лікаря кинуть Америку та переселяться до Франції. Ліндберґова приведе на світ другу дитину в чужині, де не боятиметься ніяких зворушень. Ліндберґ і його жінка бояться теж, що в Америці могли би їм викрасти і другу дитину, тому взагалі не хочуть вернутися в Америку.

— **Посуха в Бразилії.** Наслідком катастрофальної посухи, яка навістила північну Бразилію, місцеве населення почало масово покидати свої оселі й переноситься цілими караванами в сторони, де посуха дається менше відчувати.

— **Доробився.** В Нюарку під Нюйорком поліція арештувала Антона Мисяка за недозволену вуличну торгівлю. В його подертому одязі найшли 33 тисячі долярів. Слідство виказало, що Миляк від 36 років працював по ночах як сторож, а в день торгував або жебрав. Коли його ревідували, просив полісменів, щоби грошей не давали його жінці, з якою розійшовся перед кількома місяцями. Він родом з Галичини.

— **Без батьківщини.** Американський еміґрантський уряд має такий клопіт. Не так давно при облаві в Ню-Йорку арештували якогось Гаррі Стівенсона, що дістався до Спол. Держав нелеґально. Стівенсон уродився в Альзації, коли вона належала до Німеччини, мати його норвежка, батько канадієць. Підчас війни служив він в американській армії, англійській, ще й французькій. Німецький уряд відмовився видати йому папери на підставі метрики, тому, що він служив у союзних арміях; „союзники" не хотять його впустити до себе; Норвеґія теж ні. Покищо він сидить у вязниці і нема надії, щоб його хутко випустили.

— **Особисте.** Президент Апеляційного Суду у Львові декретом з 21 квітня ч. 8541/32 призначив інж. архітекта Льва Левинського управ. будівничого у Львові судовим знавцем для справ будівництва.

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 6. травня ц. р. відбудеться в домівці Товариства при вул. Косцюшка ч. 5, І. в год. 19. реферат д-ра О. Філяса: Про кіларську організацію суспільної опіки.

— **Мазепинська вистава** в Національному Музею (вул. Мохнацького 42) буде святочно відкрита в неділю 8 травня в год. 12-ій. На виставці зібрано більше за 300 предметів — портретів, штихів, рукописів, стародруків, карт України, плянів битви, медалів, літературних творів. Управа Музею запрошує сим усіх Громадян, що цікавляться долею великого Гетьмана України, прибути на це свято.

— **Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил в Кракові** складає щиру подяку дальшим жертводавцям: о. Венгринович (5 зол.), Ос. Марків (10 зол.). Рівночасно згідно з рішенням Загальних Зборів Т-ва взиває нижче поданих довжників до вирівнання своїх залеглостей за взяті ними до розпродажі картки: пп. Каранович 25 зол., Семчишин 25, Пушкар 25, Сайкевич 50, Березовський Яр. 12.50, Горобій 12.50. Гроші надсилати на адресу: П. Дайдак, Краків, вул. Кроводерська 74.

— **Польське Т-во прихильників мистецтва** повідомляє, що ретроспективна вистава львівських мистців буде відкрита в палаті мистецтва 15. а не, як раніше встановлено, 8. травня ц. р. Тому й речинець зголошень продовжується до четверга, 5. ц. м. Праці слід доставити до Т-ва при вул. Дідушицьких ч. 1 найпізніше в суботу, 7. ц. м. Зголошення поймає секретаріят Т-ва щодень устно або телефонічно від год. 10 до 15 поп.

— **Комунікат Повітового Е. П. П. Допомогового Комітету голодуючій Гуцульщині в Косові.** В місяці квітні 1932 допомоговий Е. П. П. Комітет в Косові одержав для голодуючих гуцулів жертви від О. Моґільника з Москалівки 5 зол., від Т. Телішевського зі Львова 20 зол., від о. Михайла Жарського з Устрік Дол. 5 зол., від Йосифа Хітриня з Угнова 5 зол., від Бориса Кудрика зі Львова 10 зол., від гр.-кат. уряду парох. в Пацикові 22 зол., від Олександра і Марії Филиповичів зі Самбора 10 зол., від д-ра Стефана Федака зі Львова 44 зол., від о. Івана Голічека з Осерів 3 зол., від Ольги Ґоцько з Перемишля 5 зол., від Михайла Копистянського з Коросна 5 зол., від Ст. Козака з Коросна 5 зол., від І. Грегоровича 5 зол., від о. Романа Лободича 165 зол., від Жіночої Секції при читальні „Просвіти" в Бібрці 75.40 зол., від Філії Союзу Українок в Перемишлі 187.75 зол., від Філії Союзу Українок в Рогатині 20 зол., від д-ра М. Рибака в Перемишлі 2 зол., від Т-ва „Супруга" зі Львова 100 зол., від Укр. Т-ва в Пільзні 35 зол., від Осипа Бурачинського адв. з Хойниц 20 зол., від Іваночки, Ігора, Сяні і Мірці 8 зол. Крім того від допомогового Комітету голодуючій Гуцульщині в Коломиї одержав косівський Повітовий Комітет 900 зол. і 250 кг. кукурудзи, а від центрального Е. П. П. Комітету 10 бочок оселедців. — Усім жертводавцям складає Комітет найщирішу подяку за їх жертви і просить наше Громадянство дальше помагати голодуючим підчас переднівку. З одержаних грошей косівський Комітет закупив 2500 кг. пшеничної муки на паску, 250 кг. солонини і 250 кг. соли та все те розділив як передсвяточну допомогу між 5000 голодуючих в 22 селах косівського повіту. Комітет пригадує нашому Громадянству, що Косівщина не має зовсім бараболі і насіння на весняні засіви, тому і тут потрібна негайна допомога Громадянства. — За Пов. Е. П. П. Допомоговий Комітет голодуючій Гуцульщині в Косові: **о. д-р Лев Скобельський, Ц. Гардецька, д-р Петро Рондяк, Стефанія Григорцева.**

Банк Чехословацьких Леґій у Празі.

Дня 24. квітня 1932 відбулися у великій салі палати „Люцерна" XI. Звичайні Загальні Збори акціонарів Банку Чехословацьких Леґій під проводом п. ген. Д-ра Рудольфа Раше, а при участи 384 акціонарів.

Начальний Директор п. Франц Шіп умотивував подрібно внесок на стабілізаційний біланс та утворення стабілізаційного резервов. фонду у висоті Кч 35.000.000. У своїм звіті ствердив, що не зважаючи на загальну фінансову крізу в 1931 р. є замітний розвій і дальший зріст Банку. Звіт Начального Директора приняли акціонарі до відома оплесками.

З вдоволенням довідалися акціонарі про допомогову діяльність Банку для леґіонарів, а передовсім для безробітних. На декілька поставлених проектів та запитів дав Начальний Директор бажані пояснення. Відтак Загальні Збори одобрили стабілізаційний біланс та рахункове замкнення за діловий рік 1931, приняли внесок на розділ чистого зиску Кч 7,120.912.60, рішили виплатити 8 проц. дивіденду як у попередному році і згідно з внеском Ревізійної Комісії уділили абсолютофію Надзірній Раді.

До нового ділового року вступає Банк з незміненим акційним капіталом Кч 70.000.000.— і резервовими фондами Кч. 100.000.000.— то є 142.85 проц. у відношенні до акційного капіталу.

Уступаючих членів Надзірної Ради та Ревізійної Комісії вибрано знову так, що їх склад не змінився.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 3. V. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 3.60 зол., за літру молока 21—24 сот. літру сметани 1.20 зол. копу яєць 3.00—3.20.

СПОРТ.

Сокільський біг навпростець,

уладжений „Соколом-Батьком“ на трасі 2.500 м., відбувся 3. травня. Стартувало 14 змагунів. Перше місце здобув Савка Михайло „Сокіл“ в Клепарові, що перебіг трасу в 8 мін. 43 с., другий Мельничук Володимир „С. Клепарів“, третій Козак Осип „Сокіл-Батько“. Найліпший час мав Волоський Лев „Сокіл-Батько“ 8 мін. 36 с., та тому, що оминув одну перешкоду, стратив перше місце.

Спортова Секція „Плай“

організує в дні 8. ц. м. краєвий біг навпростець для мущин на трасі 5 км., для жінок на трасі 1 км. Початок бігу в год. 10. на площі „Сокола-Батька“. За перше місце в мужеськім бігу жертвує „Новий Час“ мандрівну нагороду. Нагорода буде розгривана перший раз. Крім цього відбудеться клясифікація дружинова в мужеській конкуренції за мандрівну нагороду „Червоної Калини“. Кожний клюб може в мужеській конкуренції виставити найбільше пятьох змагунів, до дружинової пунктації числиться лише трьох. Число зголошень жінок з кожного клюбу довільне. Зголошення приймається в пятницю 6. V. і суботу 7. V. год. 19—20. в Акад. Домі, домівка У. С. С. К.

Копаний мяч на грищах Европи (1. V. 1932).

Австрія. Відень. „Рапід“ переміг високо (5:2) берлінську „Мінерву“, а „Гакоаг“ ремісував у тов. змаганнях з ВАЦ-ом (3:3). У півфіналі за австрійську чашу стрінуться: „Адміра“ з „Рапідом“ і „Спортклюб“ з ВАЦ-ом, який переміг в четвер „Слована“ 2:0.

Бельгія. Брюселя. При участи 40.000 видців відбулися міжнародні змагання Бельгія — Франція, які закінчилися високою перемогою господарів у в. в. 5:2 (3:0).

Польща. Змагання за мист. Ліги мали кілька несподіванок, у виді виграної „Варшавянки“ з „Польонією“ (2:1), двох неудач „Руху“ у себе з 22. п. п. і „Польонією“ (по 2:1) і високої перемоги „Легії“ в стрічі з „Вартою“ у Познані (5:1). Перше місце занимає дальше „Легія“ (10 п.), 2) „ЛКС“ (6 п.), 3) „Чорні“ (5 п.), 4) „Погонь“, 5) „Гарбарня“, 6) „Рух“, 7) 22. п. п. 8) „Польонія“ (по 4 п.), 9) „Краковія“ (3 п.), 10) „Варта“, 11) „Варшавянка“ (по 2 п.) і 12) „Висла“ (0 п.).

Краків мав змогу подивляти знамениту гру першорядної австрійської дружини — „Віенни“, яка без труду перемогла високо „Краковію“ (5:0) і „Гарбарню“ (4:0).

Югославія. Білгород. В міжнародніх змаганнях Югославія — Чехословаччина перемогла незначно дружина господарів 2:1 (1:1). Чехам, як видно, останіми часами не ведеться; це вже третя з ряду міжнародня їхня програна (з мадярами 3:1 і Швайцарією 5:1). Д.

Перші змагання за чашу Дейвіса. Міжнародні ситківкові змагання між Канадою і Спол. Державами, які відбулися у Вашінґтоні, закінчилися сподіваною перемогою Спол. Держав 4:1.

—o—

На санування Т-ва „Просвіта“.

XXI. ВИКАЗ ПІДПИСАНИХ ПОЗИЧОК ДЛЯ САНУВАННЯ Т-ВА „ПРОСВІТА“.

Журавно: о. Боднар Юрій, Яйківці 30, о. Герасимович Евген 30, Дармохвал Володимир 15; **Чортків:** Боднарчук Ілько, Свидова 6, Брик Стах тамже 5, Буяновський Василь 5, Вербицька Евгенія в Ягольниці 5, Горачко Михайло 5, Горечий Гринь 5, Горечий Олекса, Шманьківці 5, Ґалянт Микола тамже 5, Давидюк Федь тамже 5, Дереш Степан, Шманьківчики 5, Деркач Василь, Базар 5; **Калуш:** Бойкович Антін 5, Винницький Лев 10; **Жидачів:** А. Захарко, Миколаїв 5, Вол. Іщак тамже 5, о. Головкевич Іван 2, Вайда Михайло, Ганівці 5. Вайда Петро тамже 5, Вайда Микола тамже 5, Витак Антін, Лівчиці 5, Воробець Михайло, Ганівці 5; **Бурштин:** Боечко Володимир, Мартинів Новий 5, Будний С. 5, Василенко Василь 5, Гусар Іван 3, д-р Ґудзьо Антін, Болшівці 5, Данченко Павло 10; **Перемишль:** Бошко Василь 10, д-р Грицак Евген 30, Грех Володимир 25. Ґук Евстахій, Болонна 5, д-р Біян Степан 20, о. Голинський Петро 50; **Рава Руська:** Бречкова Осипа, Біла 10, Гуляківна Катря 10, Гнідець Максим, Любича Кн. 25; **Заліщики:** Будзинська Рожа 100, Глинський Микола 20, Дембицька Анна 250; **Сколе:** о. Воскрес Григорій, Сопіт 10, Воскрес Анастазія 10, о. Галькевич Юліян 100; **Глиняни:** Бунда Осип 5, Ґалан Іван 5; **Рогатин:** Бурачок Василь 20, Вербяний Іван 20, Волонос Микола 10, Воробець Василь 30, Гаврилів Дмитро 5, Гевкова А., Вербилівка 20, Д-р Гладкий Семен 100, Гладка Рома 20, інж. Грицай Роман 40, Ґаевич Михайло 25, Ґурґула Андрій 50, Ґурґулова Марія 5; **Буськ:** д-р Ваньо Ярослав 16, Барановський Василь 10; **Мельниця:** Василів Андрій, Кудринці 10; **Ярослав:** Василюк Андрій 5, Вачків Іван 10, Верґун Іван 5, д-р Гнатюк Михайло 5, Мр. Гриневич Ярослав 15, д-р Ґіліцінський Волод. 50, Глова Микола 5; **Любачів:** Вахнянин Іван 5, о. Горницький Юліян 10, Гримак Степан 20; **Белз:** Войтович Михайло, Вербіж 5; **Бучач:** Винницький Сильвестер 10, д-р Гачерський Володимир 100, о. Головінський Мирон, Доброполе 50, д-р Гриців Михайло 50, Мр. Данилів Теодор 10; **Коломия:** Витвицькі Василь і Олена 5, Ґорук Василь 2, Ґорук Гриць 2, Гаврилюк 4, Гарасимович Ольга 5, Гарасимович Олекс. 5, Глинський Ярослав 5, Глинський Едмунд 5, Григорціва 3; **Комарно:** Витрикуш Дмитро 5; **Стрий:** о. Вовчик Михайло, Яблінка Н. 10; **Золочів:** Волошинівна Стефанія 20; **Надвірна:** Гавриляк Лев і Емілія 100, Ґреґораш Микола 50; **Краковець:** Гарасимець Михайлина 5; **Болехів:** д-р Гарасимів Богдан 250, Дармохвал Микола 25; **Тернопіль:** д-р Гірняк Никифор 100, Ґураль 10; **Станиславів:** Глинський Василь 5, Гречаник Петро 10, Грицишин Володимир 20, д-р Грушкевич Ярослав 25, Ґолембйовський Іван 30; **Броди:** Глушевський Олекс. 10, о. Демчинський Микола 5; **Львів-повіт:** Головатий Василь, Микляшів 5; **Бібрка:** Грабовський Степан, Серники 5; **Ходорів:** Гринівцева Осипа 20, Дереш Ярослав, Молодинче 5, о. Дереш Микола тамже 5; **Дрогобич:** Грицишин Панько, Борислав 5, Гусак Павло, Тустановичі 5; **Делятин:** Грозик Григорій, Дора 20; **Гусятин:** Гузар Антін, учит. Босири 5; **Поморяни:** о. Гуньовський Матій і Олена, Махнівці 6, с. Ґайовський Онуфрій, Богутин 5, Ґузяк Дмитро 10, Ґузяк Марія 5; **Козова:** Ґаранджук Дмитро, Плауча 5; **Новий Санч:** Ґижа Марко, Висова 10; **Борщів:** Ґораль Петро 100, **Судова Вишня:** Даниляк Петро 30; **Теребовля:** о. Декайло Микола, Струсів 25; **Солотвина:** Дерек Іван 5; **Західні землі:** Горбатий Осип, Олькуш 20, Давидович Антін, Краків 5. Разом 2.648.— зол. Разом з усіми попередніми 52.129.49 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Цвіркун“ (саля Ремісничої Палати, Стрілецька площа ч. 7):

Четвер, 5. V., год. 8. веч. **„Гайда на літнисько!“** музична комедія в 2 частях (вдруге).

Великий Театр.

Четвер, 5. травня, год. 3.30 поп. „Люди в готелі“.

Четвер, 5. травня год. 7.30 веч. „Фавст“.

Пятниця, 6. травня, год. 7.30 веч. „Кандіда“ песа Б. Шова (виступ англ. театру: „Ди Інґліш Плеєрс“).

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 5. травня, год. 8. веч. „Молодість шумить“.

Пятниця, 6. травня, год. 8. веч. „Молодість шумить“.

Театр Новин.

Четвер, 5. травня, год. 8. веч. „Леді Шік“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Пуща“ (на осн. Вайсенгофа).

КАСІНО: „Неніта, квітка Гаванни“.

КОПЕРНИК: „Ґальорія“ (Бриг. Гельм.)

ЛЕВ: „Присуд моря“.

МАРУСЕНЬКА: „Ґальорія“ (Бриґіда Гельм.)

МІРАЖ: „Еросова стріла“, „Кон і Келлі“.

ОАЗА: „Ц. к. фельдмаршал“ (Вл. Буріян).

ПАН: „Кеніґсмарк“.

ПАЛЯС: „Шангай-експрес“ (Марлена Дітріх).

ПАСАЖ: „Люди арени“.

ПРОМІНЬ: „Пан Тадей“.

СОНЦЕ: „Мадярська рапсодія, „Чортівський репортер“.

СТИЛЕВЕ: „Мадам Сатан“.

УТІХА: „Вогонь“, цілість, Тім Мек Кой.

ХИМЕРА: „Дівча з Монпарнасу“.

Програма радіо.

Пятниця, 6. травня 1932.

Ляйпціґ (259,3) 20.00 Клясична оперетка, **Бреслав** (325) 20.00 „Цирульник із Багдаду“ комічна оп., **Міляно** (331,4) 21.00 Кам. музика, **Гамбурґ** (372,2) 19.55 „Орляндо Паладіно“ оп. Гайдна, **Букарешт** (394,2) 20.00 Спів, Нікулеско (бас), **Берлін** (419) 21.00 „Лейтн. Кома“ радіоавд., **Білгород** (430,4) 21.10 Арії та дуети з юг. опер, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Прага** (488,6) 21.00 Хор, **Мінхен** (532,9) 16.05 Концерт солістів, **Люблина** (574,7) 18.00 Концерт квінтету, **Харків** (937,5) 15.00 Концерт для дітей, 20.00 Муз.-літ. вечір.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 6. травня 1932.

12.10, 14.45, 16.10, 16.35, 19.35 Грамофон, 15.00 Госп. комунікат, біржа, 15.15 Серед книжок, 15.25, 15.50 Для матуристів (історія), 15.45 Комунікат для плавби та рибалок, 16.55 Англ. лекція, 17.10 З історії льогіки, 17.35 Оперові арії та пісні, 18.10 Концерт, 18.15 „Два дні в Харбіні“ фейл., 19.30 Спорт, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.50 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Наддніпрянський Театр дир. П. Карабіневича.

Ропянка: 6. V. „Запорожець“; 7. V. „Хата за селом“; 8. V. „Вій“; 9. V. „Ой не ходи Грицю“.

Лютовиська: 10. V. „Хата за селом“; 11. V. „Барон циганів“; 12. V. „Вій“; 13. V. „Маруся Богуславка“; 14. V. „Запорожець“; 15. V. „Ой не ходи Грицю“.

Отсим подаємо до відома Всч. Отцям, що від дня 17—20. травня 1932 включно, відбудуться в Зарваниці реколекції для духовенства Деканату Зарваницького і сусідних під проводом о. Ігумена о. Редемптористів Ван де Мале Ч. Н. С. Учасники повинні привезти накривала. Кошти реколекцій залежні від числа учасників. Зголошення приймає греко-кат. Уряд Парохіяльний в Зарваниці п. Вишнівчик. 1832

Замісць святочних побажань зложили на „Рідну Школу“ ВП.: Крушельницька-Никифоряки, Станиславів 5 зол., Мр. прав Михайло Хомяк, Бібрка 5 зол. Д-р Дмитро і Міра Блавацькі, Бібрка 10 зол., Родина Ґоцьких. Колоденце 5 зол., Микола Кінасевич, Самбір 5 зол.— ВП. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа „Р. Ш.“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДАРОМ — коронки кльоцкові 9 сотиків; Таблетки від 28 сотиків. Брокати від зол. 6.80; Робітня кап. фіранок, **Фрайліх**, Львів, Сикстуська 21. Централя Відень 1600 11—?

СРІБЛО продає найдешевше — Домбровський-Розваржевський — Академічна 2. 1646 5—8

ФОРТЕПЯН закордонний, короткий хрестовий, дешево продам. „Постемп“, Романовича 10 „Чорний“. 1830 1—1

■ **ФІРАНКИ**, капи — ручної роботи найкорисніше — Робітня Ванк, площа Марійська 5, I. поверх. 1538 13-14

УНЕВАЖНЮЮ украдені на Гол. Двірці у Варшаві — такі документи: 1) свідоцтво зрілости реал. гімн. Йозефів (Ч. С. Р.), 2) свідоцтво зрілости учит. семін. Львів та 3) свідоцтво школи підхор. видане Baon-ом Podch. rez. piech. Nr. 5 a Cieszyn, Осип Рудакевич, Львів, Шептицьких 38/II. 1831 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Гребенів

Пансіон „ЗЕЛЕМІН“

положений в затишнім місці, з прегарним видом на долину ріки Опору. ПОРУЧАЄ ВІД 15. ТРАВНЯ СОНЯШНІ КІМНАТИ З БАЛЬКОНАМИ. — Харч добірний та смачний. Ціни помірковані. Зголошення приймає Управа пансіону. 1—?

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30. Тел. 84—45
1834 Пересвітлення Рентґеном. 1—4

СПІЛКА АРЕНДАТОРІВ

Немирів-живець

СІРЧАНО - БОРОВИНОВИЙ ЖИВЕЦЬ БІЛЯ РАВИ РУСЬКОЇ.

Управа заведення живця має честь повідомити, що в цьому році купелеве заведення буде вести Спілка арендаторів, що повстала з гуртка Союзу тамошніх Власників Реальностей, яка розуміючи теперішні важкі часи, рішила обнизити ціни до мінімум, зате дати П. Т. Гостям максимум вигоди та розривки. Концертова і джезбендова орхестра Музичного Кола Студентів Львівської Політехніки. Просторі шпилькові ліси, суха околиця. Пляжа та величезний басен до плавання з проточною річною водою.

Інформації дає Управа живецького Заведення Немирів-Живець, біля Рави Руської та фірма Людвик Геґедіс, Львів, Коперника 9, тел. 26-09. 1837 1-3

Ширіть наш часопис!

Оце окладка книжки Івана Черняви п. н.

НА СХОДІ--МИ!

що появиться за кілька днів з друку накладом

В-ва „Стрибожич“.

Книжка змальовує по мистецьки боротьбу України з Москвою у недалекому прийдешньому. Окладинка роботи мистця П. Андрусіва.

— 200 сторін друку. —

Ціна книжки разом з пошт. пересилкою 3.— зол. Гроші слати складанкою ПКО. 149.000.

Хто висилає гроші переказом, нехай долучить ще 20 сот.

В-ВО „СТРИБОЖИЧ“

ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА 15. III.

МИКОЛА МАТІЇВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., з почтовою перес. 70 сот.

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із француськ. мови М. Рудницького. — Ціна 3.— зол., з почт. пересилкою 4.— зол.